

Oponentský posudek magisterské diplomové práce Mihaila Mošesku

Don Juan a Faust, Christian Dietrich Grabbe- Analýza postav a vizuální interpretace

Magisterská práce Mihaila Mošesku se skládá z teoretické a praktické části (a několika obrazových a textových příloh).

V teoretické části student dokládá životopis skladatele Christiana Dietricha Grabbe, genezi jeho děl a popis jeho způsobu tvorby. Rozepisuje se především o výše zmiňované hře, nabízí na ni současný pohled a hledá kontext s dnešním světem. Je zde seznam jednotlivých postav a jejich rozbor. Užitečný je výčet a rozbor klíčových momentů hry. Autor dále popisuje důvody výběru dramatu pro diplomovou práci a jeho inspiraci v dokumentu Švédská teorie lásky. V souvislosti s vlastním ztvárněním je zde popsáno scénografické zpracování Oskara Schlemera a vlastní inspirační zdroje. Od těchto studií a rešerší se odráží koncepce scénografická Mihaila Mošesku. Oceňuji, že vychází z reálného bádání a přes ryze současné zpracování ctí objektivní a historický kontext.

Scénografické řešení je zde popsáno i prezentováno celkem jasně. Dle mého názoru zcela zprostředkovává a vizuálně naplňuje popsanou koncepci. Obrazy jsou podány chronologicky. Největší výpovědní hodnotu mají návrhy, které jsou vytvořeny technikou digitální koláže. V tištěné verzi diplomové práce trochu zanikají, ztrácí detaily v podsvícených částech, takže jejich zobrazení doporučuji na monitoru. Velmi zde oceňuji přesnost, sdělnost, proporce, zachycení materiálů a barevnost. Autor si je vědom veškerých technických prvků, které jsou v návrzích zohledněny, takže lze říct, že to jak vypadá scénografie na obrazové dokumentaci, se velmi blíží tomu jak by scéna vypadala v divadle. To, že návrhy „nelžou“ velmi oceňuji a i když to zní jako samozřejmost, považuji to u školní práce za nadstandardní.

Jednotlivé řešení situací je v podstatě dotažené k dokonalosti. Znáám průběžnou práci Mihaila Mošesku na tomto projektu a vím, že měl mnoho dalších dobrých skic a návrhů, které ve výsledné práci zminimalizoval, přetvořil, nebo dokonce nepoužil v rámci toho, aby scénografie tvořila jednotný a srozumitelný celek. Tohle „vyčištění“ a nezahlcení scénografie přemírou nápadů považuji za velmi duchapřítomný přístup profesionálního scénografa. Projekt je v podstatě připravený na předání do divadla k technickému zpracování.

Z konkrétních situací bych chtěl zmínit druhou scénu ve čtvrtém aktu, kde je využita projekce bez živé herecké akce jako hlavní hybatel děje, ne pouze scénografický doplněk. Použít projekci tímto způsobem pro mě dává smysl.

Prostor na dovysvětlení vidím v těchto bodech:

1. Technické řešení hory figurín- jak se tam dostane, jak je vyrobená?
2. Scéna se hřbitovem- zavěšení figurín- důvod, způsob?
3. Mobiliář- konkrétní typy, na návrzích není téměř vidět, jeho použití pouze v zadní části scénografie?

Navrhuji nejlepší možné hodnocení.